

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ธรรมะหย่อนให้ ยังจะเอื้อมไม่ถึง

ฟังมีครั้งเดียวเท่านั้นละมังงานสนามหลวง อันนี้ดูเหมือนฟังมีครั้งเดียว ดูไม่เคยมีมานะ งานสนามหลวงใหญ่ ๆ โต ๆ อย่างนี้และนิมนต์พระมาเทศน์ในงานไม่เคยมี ไม่ปรากฏ ฟังมีหนนี้เป็นหนแรก เดียวนี้เขากำลังวิพากษ์วิจารณ์กันในกรุงเทพฯ งานอันใหญ่หลวงของเมืองไทยเราได้เสร็จสิ้นลงไปแล้ว ด้วยความภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ แล้วต่อไปนี่จะมีครั้งที่สองอีกหรือไม่ เขาตั้งปัญหาถามในกรุงเทพ ยังจะมีเป็นครั้งที่สองที่สามอีกหรือไม่ หากว่ามีก็หลวงตาบัวโดดลงตั้งแต่ ๙๐ แล้ว หลวงตาคุณเข้าใจไหม มีอีกหลวงตาบัวก็ตายไปแล้ว จะมีอีกเท่าไรก็ได้แต่หลวงตาบัวจะโดดลงตั้งแต่ ๙๐ เข้าใจไหม ๙๐ หลวงพ่อคุณนั่นนะ

ใครมาขอเหรียญผู้เฒ่าหลวงพ่อคุณ ใครมาขอก็ให้เขาไป ๆ ได้ไปแล้วขับรถก็วิ่งไม่ปราณีปราศรัย รถก็พาดตกลงแล้วกลับมาต่อว่าท่านว่า เหรียญหลวงพ่อว่าขลัง ๆ ครั้นได้เหรียญไปแล้วขับรถวิ่งลงคลอง มันขลังยังงี้จึงต้องลงคลอง ผู้เฒ่าก็ถามว่า สูเหยียบคันเร่งเท่าไร เขาบอกว่า ๑๔๐ อ้อย ภูโดดลงตั้งแต่ ๙๐ นุ่น ภูจะไปคุ้มครองสูยังงี้ ตั้งแต่ภูเอาตัวรอดภูก็เกือบตายแล้ว สูยังจะมาเอาคาถาอะไรจากภูอีก เข้าใจไหม นี่หากว่าสมมุติจะมีขึ้นอีกเป็นครั้งที่เท่าไรก็ตาม หลวงตาบัวนี้โดดลงคลองแล้วตั้งแต่ ๙๐ เข้าใจไหม กว่าจะมีตายไปแล้วตั้งแต่ ๙๐

ผู้เฒ่าแก้ตื่นะ มันสะดุดจิตอยู่เรื่อยจึงนำมาพูดอยู่เรื่อย ผู้เฒ่าแก้ตีแก้ปัญหา ผู้เฒ่าให้เหรียญไปก็ไม่ได้ให้ไปเพื่อเหยียบคันเร่งถึง ๑๔๐-๑๕๐ นี่นะ ก็ให้ไปเป็นสิริมงคล จะเป็นแบบไหนก็เป็นได้ทั้งนั้นสิริมงคล ขับรถไปตั้ง ๑๔๐-๑๕๐ โดดตกลงคลอง ประเทศไทยเราไม่มีใครทำอย่างนั้น เราอยู่ในท่ามกลางประเทศไทยทำแบบต้อด้านอาชญากรรมเกินไปก็ไปโดนอย่างนั้น แล้วมาหาต่อว่าหลวงพ่อคุณ หลวงพ่อคุณท่านไม่ใช่เป็นพระแบบนั้น เป็นพระแบบส่งให้เขาเหยียบ ๑๙๐-๒๐๐ นะ ท่านไม่ได้ว่าอย่างนั้น เราไปอุทริเหยียบแล้วมาหาเรื่องต่อว่าท่าน ท่านก็แก้ปับเดียว สูเหยียบเท่าไร เหยียบคันเร่งเท่าไร บอกว่า ๑๒๐ โอ้ย ภูโดดลงตั้งแต่ ๙๐ โน่น เห็นไหมพบบอกนี้เลย

ท่านไม่เสริม ถ้าแยกเป็นธรรมะแล้วท่านไม่ได้เสริมคนประเภทนั้น คนลืมหัด ให้เหรียญไปเพื่อเป็นสิริมงคลแก้ตัวของตัว ทุกอย่างจะเป็นความราบรื่นดีงามด้วยความไม่ประมาท อันนี้ได้เหรียญไปแล้วคึกคะนอง ว่าดีว่าเด่นอะไร เรียกว่าไม่มีป่าช้าแหละ ถ้าได้เหรียญหลวงพ่อคุณไปแล้วไม่มีป่าช้า ดีที่มันไม่ตาย มันจะมีป่าช้ายังงี้คลอง ก็ยังดีในฐานะท่าน เรียกว่าท่านยังเมตตาอยู่บ้าง ท่านโดดลงตั้งแต่ ๙๐ ท่านก็เอาตัวรอดได้

พวกนั้นก็ไม่ได้ตาย ความประมาท เราเอามาพูดอยู่เรื่อยเรื่องหลวงพ่อกุณ คือมีสะดุดจิต อยู่เรื่อย เป็นมงคลอย่างหนึ่ง การโต้ตอบสด ๆ ร้อน ๆ ทันทับเหตุการณ์

ถ้าพูดถึงเรื่องระหว่างธรรมกับกิเลสพัดกัน ธรรมก็ทันกับกิเลสทันกับเหตุการณ์ เป็นอย่างนั้นนะ พอท่านพูดอย่างนั้น เขาถามมาอย่างนี้ท่านตอบไปอย่างนี้ เข้ากันได้กับ ระหว่างธรรมกับกิเลสพัดกันบนเวทีคือหัวใจของผู้ปฏิบัติธรรม เป็นอย่างนั้นนี่นะ มองไม่ทัน มวยแชมเปียนเขาก็ว่ารวดเร็วรอบตัว มวยแชมเปียนที่ขึ้นต่อยกันบนเวที เรียกว่า รวดเร็วรอบตัว นี่มวยของวิฆัจจกร มวยของวิฆัจจกรกับวิฆัจจกรพัดกันบนเวทีคือหัวใจ ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันบนเวทีด้วยสติปัญญา เริ่มจากอัตโนมัตติไปถึงขั้นมหาสติ มหาปัญญาเป็นอย่างนั้น รวดเร็วกว่านั้นอีกมองไม่ทัน นั่นละธรรม ฟังซิ มองไม่ทัน นักมวยเขาต่อยกันนี้หมัดไหนออกทางไหน ๆ ทั้งสองฝ่ายมองไปมันก็เห็นเขาต่อยกัน แต่นักมวยระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันบนเวทีนี้ พวกตาเราเชื่อ ๆ นี่บอกว่ามองไม่เห็น อย่างว่ามองไม่ทันนะ มองไม่เห็น เห็นแต่พันกันอยู่ไม่ทราบว่ามีหมัดว่ามวย ระหว่างคู่ต่อสู้มันต่อยกันยังไง เห็นแต่พันกันอยู่ ๆ ระหว่างหมัดต่อหมัดชดกันนั้นไม่เห็น

นี่ละเมื่อเทียบแล้วสติปัญญาอัตโนมัตติกับมหาสติมหาปัญญาเชื่อมโยงกัน และ มหาสติมหาปัญญาล้วน ๆ จะรวดเร็วอย่างนั้น เรื่องของเราที่มองไม่ทัน คือสติปัญญา เราจะตามระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันในธรรมขั้นนั้น เรียกว่ามองไม่ทัน มองไม่เห็น ถ้าว่ามองไม่ทันมันก็ยังมิตันอยู่บ้างนะ มองไม่เห็นนี่คือคนตาบอด มีดต้อเลย อันนี้ สนิทดี พวกมิดต้อพวกตาบอดอย่างนั้นถนัดดี เราอยากพูดว่าอย่างนั้นหรือพูดแล้วก็ไม่รู้ตะกี้

นี่ละเรื่องของกิเลสกับธรรมพัดกันบนเวทีคือหัวใจ คือหัวใจนี้มีทั้งกิเลสมีทั้ง ธรรมอยู่ในนั้น พัดกันนี้สะเทือน หัวใจนี้สะเทือน เป็นเวทีอันดับหนึ่ง ร่างกายสะเทือน เป็นอันดับสอง ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกัน พูดเหล่านี้ใครจะเชื่อวะ นั่นซีพระพุทธเจ้า ถึงอ่อนพระทัยหรือว่าท้อพระทัยที่จะสอนสัตว์โลก อย่างนักมวยจะขึ้นต่อยกัน ผู้ไปชม มวยก็มีแต่คนตาบอดนั่นซี ตาบอดแล้วก็ยังไม่แล้ว เวทีมวยอยู่อย่างนี้ ตาบอดแล้วแทนที่จะหันหน้าไปดูทางนี้ มันกลับหันหน้าไปดูทางนั้นอีก ตาบอด มันสองชั้นสามชั้น พวก เราบอดหลายชั้นนะ

พวกตาดีพอสมควรก็พอมองเห็นแย็บ ๆ ระหว่างนักมวยต่อยกันบนเวที พวกที่ ฝ้าฟางกว่านั้นก็อย่างว่าซุ่มซำม ๆ หลังจากนั้นมาสุดท้ายก็พวกตาบอด และตาบอดแล้ว ยังไม่แล้ว แทนที่จะหันหน้าไปทางเวทีที่เขาต่อยกัน กลับหันหน้าไปทางนั้นอีก ชั้นนี้มัน พิลึกเข้าใจไหม หลวงตาบัวมีแต่ลูกศิษย์ชั้นนี้ทั้งนั้นแหละ เอา ใครเข้ามาแข่งมา ลูก ศิษย์หลวงตาบัวฟาตนี้ชนะลงทะเลด้วยกันไปเลย พันกันเลย เพราะต่างคนต่างเชื่อ มัน

เชื่อมต่อเชื่อมต่อกันพันกันลงทะเล ยังไม่ลืมนานะ ตกลงไปปลาฉลามจับเข้าไป อยู่ในท้องปลาฉลามยังไม่ลืมนานะยังหลับครอก ๆ อยู่ในนั้นอีก นี่ละลูกศิษย์หลวงตาบัวเป็นอย่างนี้

การสอนพี่น้องทั้งหลายว่าเราอุทริมาสอนเธอ ฟังซินะ พุดนี้มันพองขึ้นเลยนะ หัวใจ มันอยากให้เราให้เห็นนะ เวลามันพุดกันกับกิเลสนี้ โธ ของง่ายเมื่อไร คิดดูซิอยู่กับใครไม่ได้ ฟังซิ ตัดขาดสะบั้นเลยกับใคร เป็นขโมยเที่ยว คือไม่มีเวลาว่างเลย หมุนตัว ๆ นี่ละเริ่มแต่สติปัญญาอัตโนมัติไป เชื่อมเข้าไปหามหาสติมหาปัญญาและมหาสติมหาปัญญา ๓ ชั้นนะ เรียงระดับออกมาระดับของปัญญา ของสติของปัญญา ตั้งแต่สติปัญญาอัตโนมัติแล้ว สติกับปัญญารู้สึกจะเริ่มกลมกลืนกันไปแล้ว สติกับปัญญาเป็นอันเดียวกัน ๆ พอก้าวเคลื่อนไปหามหาสติมหาปัญญาเป็นอันเดียวกันเลย ไม่ทราบมหาสติมหาปัญญา เป็นอันเดียวกัน แพรวพราวด้วยกันหมดเลย ดูไม่ออก นั้นมันต้องแยกอย่างนั้นชินนักปฏิบัติ ไม่งั้นฆ่ากิเลสไม่ได้ กิเลสยังเก่งกว่านั้นอีกนะ ถ้าเราไม่เห็นว่ามันฆ่ามันได้ยังไง

นี่ละที่พุดถึงเรื่องหลวงพ่อกุณฺ ุณฺ เราก็เอาส่วนหยาบ ๆ มาพุด กระเทือนเข้าไปถึงส่วนละเอียด ละเอียดสุดยอดเลย ของอุบายวิธีการแก้กิเลส พลิกกันอย่างนี้ สุเหยียบคันเร่งเท่าไร เหยียบ ๑๔๐ โอ๊ย ูกุโตนลงตั้งแต่ ๙๐ ูกุจะไปช่วยสูได้ยังไง ูกุเอาตัวรอดก็เกือบเป็นเกือบตาย ูกุจะไปช่วยสูได้ยังไง นั้นเห็นไหมท่านแก่ ฟังแล้วนำฟัง กิเลสต่อยมามัดนี้ทางนี้สวนหมัดนี้ปั๊บเลย นี่เป็นชั้นหนึ่ง เป็นชั้นที่ฟังได้ทั่ว ๆ ไปอย่างนี้ ชั้นละเอียดกว่านี้ก็ต้องเป็นชั้นที่ผู้ฟังละเอียดกว่านี้ ละเอียดกว่านี้เข้าไป ฟังกันได้หมดตลอดเลย

พอพุดอย่างนี้เราก็ระลึกถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่น โท เวลาท่านเทศน์ เพราะมีแต่พระแต่เณรอยู่กับท่าน ญาติโยมไม่ยุ่งได้นะ เวลาท่านเทศน์ขึ้นถึงธรรมะชั้นสูงนี้ โธ หมุนตัวเลย ท่านเทศน์ธรรมดาสลักขณะของท่านเป็นเทศน์สุภาพเทศน์บรรจง ไม่เร่งไม่ด่วนอะไรนัก ไม่ปรากฏว่าเป็นนิสัยที่เร่งรีบนะ แต่เวลาท่านเทศน์ธรรมะชั้นนี้ฟุ้งเลย อันนี้อย่าเอามาเทียบท่านเลย นั้นละคือพลังของจิตพลังของธรรมเป็นอันเดียวกัน ฟุ้ง ๆ ฟุ้งออกมา ฟุ้งจนจะฟังไม่ทัน เราก็มีแต่เพลินฟัง ท่านเทศน์จบลงแล้ว ทีแรกท่านเทศน์ ๔ ชั่วโมง ตั้งแต่เริ่มเทศน์ ๔ ชั่วโมงถึงจบ เห็นไหมเก่งไหม ธาตุชั้นธของท่านแก่ขนาดนั้น อายุ ๗๐ หมุนตัว ๆ เพราะธรรมพาหมุน ฟุ้ง ๆ เทศน์ธรรมะชั้นสูงเท่าไร โธ พิลึกพิลันนะ

เพลิน ๔ ชั่วโมงท่านจบลงแล้ว ทางนี้ยังเพลินยังไม่อยากให้คุณจบง่าย ๆ นั้นเห็นไหม เรื่องร่างกายอย่าเอามายุ่งเลย มีแต่จิตล้วน ๆ อยู่กับธรรม ร่างกายไม่รู้ตัวเลย

หายเจ็บไปหมดเลย นั่นเวลาท่านเทศน์ถึงพริกถึงขิง บางวันดับ ฟังเทศน์ท่านแล้วบางครั้งดับถึง ๓ วันก็มีนะ ใจเรานี้ละเอามาพูดได้อย่างเต็มปากทีเดียว ท่านเทศน์นี้เหมือนว่าโลกธาตุนี้ดับหมดเลย เห็นไหมอำนาจของธรรมภายในใจของท่าน นั่นละธรรมแท้เป็นอย่างนั้น เราย่อมมาลูบ ๆ คลำ ๆ อ่านแต่ตำรับตำรามาวัดน้ำลายกัน พวกหนอนแทะกระดาษในศาสนาพุทธเราซึ่งเป็นของเลิศเลอ ธรรมชาติเลิศเลอ มันเข้ากันไม่ได้นะ ฟังแล้วอ่อนใจเหมือนกันเราพูดจริง ๆ ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามผู้ใดนะ เอาธรรมนั้นมาพูดเปรียบเทียบกับพวกเราที่มันโง่เง่าสูงสุดยอดความโง่ อันนั้นสุดยอดแห่งความเลิศเลอ เอมามาเทียบกันแล้วมันเทียบกันไม่ได้ ก็เหมือนส้วมเหมือนถ่านกับทองคำทั้งแท่ง เอมามาตั้งแข่งกันอยู่ที่นี่ว่าไง พิจารณาซิ

เวลาท่านเทศน์นี้จิตหมุนตัวเลย ลงฝั่ง ๆ นี่เป็นขั้นหนึ่งนะ พอขึ้นปัญญาแล้วท่านเทศน์ถึงเรื่องปัญญานี้มันจะตามขยับสวมรอยบีบ ๆ ท่านฟุ้ง ๆ ออกเรื่อย ชั้นปัญญาไม่ได้อยู่กับที่นะ ชั้นสงบนี้ท่านเทศน์เร่งเท่าไรยิ่งหมุนลง จิตยิ่งแน่วไปเลย นี่ชั้นสมาธิ ถ้าชั้นปัญญาแล้วท่านเทศน์เท่าไร ท่านขยับทางนี้ขยับตาม ๆ พอดีเรากำลังพิจารณาอยู่ในอารมณ์ใด กำลังขัดข้องอารมณ์ใดคอยฟัง พอไปถึงนี้ท่านจะไปไหน เพราะท่านผ่านไปแล้วยังไม่รู้ เราติดอยู่ในจุดนี้ ท่านเทศน์ไปนี่จ้อละเอาท่านจะไปไหน ท่านผ่านฝั่งเลย เพราะท่านรู้แล้วนี่ท่านฝั่งเรายังติด พอท่านผ่านฝั่งเราก็ผ่านด้วยกัน ได้ก้าวหนึ่งสองก้าวก็เอาครั้งหนึ่ง ๆ ต่อไปขยับไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นนะฟังเทศน์ภาคปฏิบัติ มันถึงได้ผลเป็นที่พอใจ

เหมือนพระพุทธเจ้าแสดงธรรม ทั้งมนุษย์ทั้งเทวดาอินทร์พรหมทั้งหลายสำเร็จมรรคผลนิพพานตั้งเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ ฟังซิ ไม่สมควรสำเร็จสำเร็จได้หรือ ธรรมสมควรอย่างยิ่งที่จะให้สัตว์ที่มีอุปนิสัยสำเร็จได้ ต้องสำเร็จด้วยกัน นอกจากหูหนวกตาบอด ผู้มาเทศน์ก็เป็นหนอนแทะกระดาษไปอย่างนี้ มันก็ไม่ได้เรื่องทั้งเขาทั้งเรานั้นแหละ เป็นเหมือนกันหมด ไม่เกิดประโยชน์อะไร นี่ผู้เทศน์ท่านรู้จริง ๆ ท่านเห็นจริง ๆ แล้วเปิดโล่งหมดเลย โลกธาตุนี้อะไรมาขวางวะ เวลามันรู้มันรู้อย่างนั้นจิตนะ

ที่แรก ๔ ชั่วโมง ขยับลงมา ๓ ชั่วโมง ขยับลงมา ๒ ชั่วโมง พอถึงชั้น ๒ ชั่วโมงนี้หยุด จากนั้นไม่เทศน์อีกเลย ๔ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง พอถึงชั้น ๒ ชั่วโมงนี้หยุดแล้วจากนั้นไม่เทศน์อีก ให้ลดกว่านั้นไม่เคยมีถ้าท่านได้เทศน์แล้ว มันไม่เหมือนคนแก่ นะเวลาเทศน์ อะไร ๆ นี้ฝั่งฝั่งขึ้นพร้อมกันหมด เพราะกำลังใจกำลังธรรม เวลาท่านเทศน์เหมือนไม่เป็นพระแก่แหละ เสียงนี้เร่ง บางทีจนจะฟังไม่ทัน พลังของธรรมพลังของจิตฟุ้ง ๆ เลยเป็นอย่างนั้นนะ พอเทศน์จบแล้วเราก็ระลึกถึงตาเพ็ง วัดถ้ำกลองเพล คือท่านเทศน์ท่านมีนิสัยอันหนึ่งของท่าน ไม่มีใครท่านก็ไม่รักษามารยาท เป็นไปตาม

นิสัยสะดวกเลย เวลาท่านเทศน์ท่านมีมือด้วย เวลาท่านเด็ดเท่าไรมือของท่านอย่างนี้ ๆ ด้วยนะ มันต้องอย่างนี้ ๆ คือให้ถึงใจท่านพูดง่าย ๆ ใครจะเอาภิกขุอันนี้ไปใช้ตายหมดนะพวกนี้ พวกสัตว์วันรก

พลังของธรรมออกมาใช้ภิกขุอย่างไหนก็จะเป็นไรไป มือท่านขึ้นนี่พอดีไปโดนกระโถนตกลงพักหนึ่ง พระนั่งอยู่พักกลาง ท่านนั่งอยู่พักบน อย่างนี้ ๆ ใส่กระโถนกลิ้งตกไปนูน ท่านหยุดเลยนะ พอกระโถนกลิ้งตกไปท่านหยุดก็เลย แล้วหยุดเลย แน่ะเห็นไหมล่ะอะไรไปผ่านไม่ได้นะธรรม ถึงบอกแล้วเวลาเทศน์อย่าให้อะไรมาผ่านนะ ให้ธรรมออกพุ่ง ๆ พอเริ่มออกก็ค่อยเริ่มเคลื่อนไหวเอื่อย ๆ พอได้จังหวะก็เร่ง ๆ ธรรมะขึ้นสูงเท่าไรที่ควรแก่คนมีทุกชั้นที่จะฟังธรรมะนี้ได้ ฟังได้ทุกชั้น ๆ ตั้งแต่พื้น ๆ จนกระทั่งถึงสูงสุดวิมุตติพระนิพพาน ธรรมท่านจะเป็นเหมือนเครื่องบินเหินฟ้า ขึ้นจากสนามบินนี่ก็ค่อย ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ ขึ้นพุ่งเลย

อันนี้เวลาท่านเทศน์ที่แรกก็เอื่อย ๆ พอได้จังหวะแล้วก็เริ่ม ๆ จากนั้นก็พุ่ง ๆ พุ่งเลย ทีนี้เวลาท่านกำลังพุ่งเต็มที่มือท่านก็ไปโดนกระโถนตกไปนูน กลิ้งไป พอกลิ้งไปท่านหยุดก็เลย นั้นเห็นไหมมีอุปสรรคแล้ว กระโถนเป็นอุปสรรค ท่านหยุดก็เลยแล้วไม่เทศน์อีกนะ พอหยุดก็พระจับกระโถนขึ้นมา เอาไปใหม่ขึ้นมาเปลี่ยนปั๊บปั๊บทันทีสักเดี๋ยวกว่า เป็นยังงี้ละเพ็ง ท่านว่าฟังซิ เป็นยังงี้ละเพ็งฟังเทศน์นะ เทศน์ขนาดนี้ก็ยังไม่ได้อะไรอยู่หรือท่านว่าอย่างนั้นนะ เราไม่ลืม พระแน่นเลย เหมือนไม่มีพระนะ เต็มอยู่นั้นเงียบเลย

หือ เทศน์ขนาดนี้ยังไม่ได้อะไรอยู่หรือ ถ้ามันยังไม่ได้ความ เอา ให้มันได้ความชัด ๆ หน่อยนะ เอามือนี่ล้วงเข้าไปในทวารนั้น เอาของดีที่อยู่ในทวารนั้น แล้วเอามาดมดมมันเป็นอย่างงี้ มันยังไม่ได้ความอยู่หรือ ถ้ายังไม่ได้ความเอาเข้าไปปากท่านว่าฟังซินะ เอามาดมมันยังไม่ได้ความแล้วเอาเข้าไปปาก มันจะได้ความไหม เห็นไหมท่านหย่อนลง ๆ ขนาดไหนมันก็หุบไม่ได้ ๆ จนกระทั่งถึงขั้นใส่ปาก นี่หย่อนยานลงมาที่จะหลุดลากขึ้น มันยังเอื้อมไม่ถึง ๆ ความหมายว่าอย่างนั้นต่างหากนะ

ท่านไม่ได้พูดหยาบโหล่นะเข้าใจไหม ไอ้โลกกิเลสมันจะหาว่าท่านหยาบโหล่นท่านไม่มี คือหมายความว่าท่านหย่อนความเมตตาลงธรรมะลงขนาดไหน เอื้อมขึ้นมันก็ไม่ถึง หย่อนลงมันก็ไม่ถึง ๆ จนกระทั่งโยนใส่ถาดเลย แล้วให้ไปกว้านเอาในท้องออกมาดม ดมไม่ได้ให้กิน เอาเข้าไปปากนะ ท่านหย่อนลงขนาดนั้น นี่ละธรรมะ เราจะไปว่าท่านพูดหยาบโหล่นยังงี้ ธรรมะท่านหย่อนลง ๆ ขนาดนั้น คือเทศน์อย่างนี้แล้วให้มันได้รู้เรื่องสิ่งเหล่านี้ แล้วมันจะค่อยขยับขึ้นไปเอง ความหมายว่าอย่างนั้น

ทำอย่างนั้นมันก็ไม่รู้ ทำอย่างนี้ก็ไม่ว่าง ก็ต้องเอาทองคำมาวางไว้ให้มัน พิจารณาทองคำ มันก็ยังไม่เห็น จับทองคำมาดมมันยังไม่เห็นอยู่หรือ ฟาดทองคำใส่ ปาก ขนาดนั้นมันเห็นหรือยัง ความหมายว่าเงินเข้าใจใหม่ เข้าใจหรือยังที่พูดนี้ ยังมา หมายถึงเป็นความหยาบช้าเลวทรามหรือ นี่ละกิเลสมันเป็นอย่างนั้นนะ เพราะตัวกิเลส มันตัวหยาบโหดที่สุด มันปิดป้องตัวของมันไม่ให้ใครไปแตะต้องเลย พูดอะไร ๆ มา มันจะไปโดนมัน มันต้องปิดเอาไว้ ๆ หว่าพูดหยาบพูดโหดพูดดูพูดด่า

เพราะกิเลสมีแต่ไฟเพราะเพราะเพลิง ส่วนอ่อนหวานตมตมนี้เก่งมาก ภายนอก นี่หวานที่เดียวภายในเต็มไปด้วยยาพิษ นั่นเห็นไหมกิเลส เรื่องธรรมนี้จำออกหมด ทั้ง ภายนอกภายในสะอาดหมด ตรงไหนตรงนั้น พูดผิดถูกประการใดว่าไปตามหลักตาม เกณฑ์ นี่คือธรรม เป็นธรรมที่สะอาด น้ำสะอาดสุดยอด กับกิเลสที่มันสกปรกสุดยอด มันจึงขัดกันล่ะสิ กิเลสกับธรรมถึงได้เป็นข้าศึกต่อกันมาตลอดทุกวันนี้

ทองคำเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคมได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๓ ดอลลาร์ เรียกว่าพัก เครื่อง จะเริ่มติดเครื่องแล้ว ทองคำรวมทั้งหมดเวลานี้ได้ ๒,๔๖๐ กิโลกรัมนะ รวมทั้งที่ หลอมและยังไม่หลอม ฝากและยังไม่ฝาก รวมกันหมดเลยได้ ๒,๔๖๐ กิโลกรัม อย่าง น้อยต้องได้ถึง ๔ พันกิโลเป็นพื้นฐาน อันนี้เราเด็ดไว้แล้วนะ ถ้าหากเด็ดอันนี้ไม่ขาด สะบั้นไปแล้วชาติไทยของเราควรไปนอนจมอยู่ในทะเล ให้ปลาลามมันหันหอมหัน กระทบช่วยกันหมดทะเลหลวง ให้พวกปลาลามเขาไปประกาศลั่นโลก ปลาลามใน มหาสมุทรทะเลใหญ่ทุกทะเล ทะเลไหน ๆ ให้เขาประกาศกันลั่นไปหมดว่า เมืองไทย เวลานี้ไม่เป็นท่าแล้ว ทองคำเพียง ๔ พันกิโลคนทั้งประเทศรวมแล้ว ๖๒ ล้านคน ทอง คำยังขาดอยู่หนึ่งสตางค์ เมืองไทยหมดปัญญาแล้ว หามาเพิ่มให้เต็ม ๔ พันกิโลไม่ได้ เลยนี้ นี่ปลาลามเขาจะประกาศลั่นไปหมดเลย

พวกเราเวลานี้กำลังชนครีวลูกครีวเมียครีวพ่อครีวแม่ หมูหมาเปิดไก่อของชาติ ไทยทั้งชาติ ชนลงทะเล เขาไม่มีที่พักแล้วถูกความจนไล่เขา เขาไม่สามารถจะต้านทาน ความจนได้ กำลังหลงไหลลงทะเล พวกเราให้เตรียมต้อนรับกันอย่างดีนะ หัวหอมจะ เอามาเท่าไร กระทบจะเอามาเท่าไร ทุกสิ่งทุกอย่างเครื่องประกอบ พวกไม่เป็นทำนี้ ให้เตรียมมาพร้อม นี่ปลาทะเลเขาจะประกาศกันนะ อยากให้ปลาทะเลเขาประกาศหรือ ไม่อยากให้ประกาศ ถ้าไม่อยากให้ประกาศ ๔ พันกิโลนี้จะขาดไปหนึ่งสตางค์ไม่ได้ ถ้า อยากให้เขาประกาศ ออกจากนี้ไปให้ต่างคนต่างเกลไล ให้มันขาดหมดคอเมืองไทย เรา เอาละพอ

วันนี้พอสาย ๆ หน่อยก็จะไปเทศน์ทางอำเภอสีชมพู ทางไปชุมแพนะ จากนี้ไป เราเคยตั้งนาฬิกาแล้วดูไม่เกินชั่วโมง ๔๕ นาที จากนี้ก็ไปหนองบัวลำภู ศรีบุญเรืองแล้ว

ก็สีชมพู เลยศรีบุญเรืองไปข้ามแม่น้ำพองไปสีชมพู ดูเหมือนตกประมาณชั่วโมง ๔๕ นาที ที่นี้เราก็ช่วยน้อยเมื่อไร สีชมพู รดยนต์ก็ให้ เครื่องมือแพทย์ก็ให้ อันใหญ่กว่านั้นก็คือซื้อที่ให้ ที่ที่แรกเราจะซื้อให้กว้างขวางนะ ที่โรงพยาบาลเพียง ๙ ไร่แค่นี้เดียว ไปดูแล้ว โห ยังไงกันนี้ เขาก็มาขอเรา เราก็คงทำอะไรไปดู ตกงกก็เลยให้ไปติดต่อกับเจ้าของที่นาเขาที่มันติดกันกับโรงพยาบาล เขาให้เพียง ๑๕ ไร่เท่านั้น เขาบอกให้มากกว่านั้นไม่ได้ ๑๕ ไร่นี้ราคาเท่าไรเราก็ไม่ต่อเลยนะ เพราะการซื้อซื้อด้วยความเมตตา สงสารคนไข้ ด้วยความสงสารเจ้าของนาเขา

เพราะฉะนั้นเราซื้ออะไรก็ตาม คำว่าต่อรองจึงไม่มี ให้เลย ๆ เพราะมันแยกอยู่อย่างนี้ละ นี้เลยซื้อได้ ๑๕ ไร่ เขาให้เท่านั้น เอา เท่านั้นก็เอาละ เหมาะ เขาก็พอใจ อันนี้มัน ๙ ไร่ อันนี้ ๑๕ ไร่ ที่นี้ทางนี้จะปิดไม่ได้เพราะนาเขาอยู่ทางโน้นกว้างขวาง ต้องเปิดให้ทางนาเขาตามเดิม ที่ของโรงพยาบาลตกลงก็เลยเป็นรั้วไปเลย ทางนี้ข้ามบับเข้านี้ที่ซื้อใหม่ นะ อันเก่าเลยจะกลายเป็นโรงเลี้ยงเด็กไป ๑๕ ไร่ ถ้าเราจำไม่ลืมนะ ๘ แสนบาทนะ แต่เวลาถมซี ที่มันต่ำถมเข้าไปเสีย ๑ ล้าน ๓ แสนกว่า ถมมากกว่าราคาที่เราได้ให้แล้ว ความหมายว่านั่น แต่บอกเขาว่าสิ่งก่อสร้างที่เขาจะก่อสร้างใหม่เหมือนเป็นโรงพยาบาลใหม่ขึ้นมาจากโรงพยาบาลเก่า จะสร้างเท่าไรก็แล้วแต่เถอะเราให้ได้เท่านี้ เราไม่มีเงินเราบอก เขาก็ชวนขวยหามาสร้างได้ เมื่อเราบอกเราไม่มีเงินแล้วเขาก็หามาได้ แต่นี้ก็เหมือนเป็นสองโรงไปละ เอาละให้พร

เวลานี้กำลังช่วยเรือนจำอุดรฯ ห้องน้ำทั้งหญิงทั้งชาย ห้องน้ำห้องส้วมให้หมดเลย ทะลุหมดเลย เขากำลังลงมือ แล้วเดือนไปด้วยเพราะพวกนี้มันชอบอึดอาด เราติดต่อกันที่ไรได้ดูกันทุกทีนะ ถ้าติดต่อกับบวรราชการมักจะได้ดูเพราะอึดอาด เราว่าให้ จริงเลยผิงเลย ๆ นี้ให้อะไรแล้วเราเป็นฝ่ายติดต่อดีเอง ที่แรกมาขอเรา ครั้นเราพิจารณาตามเหตุตามผลแล้วเราก็ให้ตามเหตุผล ครั้นให้แล้วสุดท้ายทางโน้นจะมาติดต่อกลับเป็นเราเป็นฝ่ายติดตามเรื่องราว ก็ดูเอาละซี นี้ขูไปแล้วนะเรือนจำนี้ ไปหาหัวหน้าเขาให้รับส่งเรื่องไปด่วน บอกว่าท่านให้แล้ว ให้รับจัดการเสียนะ ถ้าหากว่าไม่จัดการในระยะนี้ เงินเป็นความจำเป็นต่อโลกมากมายมาตลอดเวลา อาจจะหมุนเงินนี้ไปทางไหนก็ได้ เพราะเวลานี้ผู้บกพร่องต้องการอยู่มากมาย เดือนไปอย่างนี้ เขาก็เร่งแล้วเวลานี้กำลังเริ่มสั่งซื้อของแล้ว เห็นไหมถ้าเราเข้าไปเป็นอย่างนี้ ถ้าไม่จิ้มมันก็ไปอย่างนั้นอีก เราจึงเตือนไว้ถ้าหากว่าล่าช้า เงินจำนวนนี้เราจะหมุนไปทางอื่น เขาก็ต้องรีบเขากลับจะหมุนไป มันต้องจิ้มกันอยู่เรื่อยอย่างนั้นซี

เราเคยดูให้พวกสาธารณสุข รู้สึกจะบ่อยกว่าที่อื่นนะ เพราะโรงนั้นติดต่อโรงนี้ ติดต่อมันก็เข้าไปกระทรวงสาธารณสุข ไปอืดอาด ๆ อยู่นั่นซิ เราตีเข้าไปตรงนั้นเลย ได้ ดูบ่อยละ สาธารณสุขนี่ดูบ่อย เอาจริง ๆ เราไม่ว่าเล่นนี่นะ เอาละที่นี้พอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd